

system er, at man får refusionen, bare folk er aktiveret. Det vil sige, at aktivering, som ikke virker, vil medvirke til at holde millionerne i kommunekassen. Og med den elendige økonomi i kommunerne, som regeringen står i spidsen for med sit halsgreb eller jerngreb om kommunerne rent økonomisk, er det klart, at både byrådene, de kommunale chefer og jobcentermedarbejderne vil have øjnene stift rettet mod de her refusionsprocenter. Det er simpelt hen mange, mange millioner kroner, der står på spil for den enkelte kommune, og det er det hvert eneste år. Og jeg er overbevist om, at den smalle økonomi peger i retning af, at der vil blive skåret yderligere ned på uddannelse og efteruddannelse til arbejdsløse. Det er meget dårligt, for det er jo netop det, som er vores næsten eneste mulighed for at klare os igennem som samfund i den her globaliserede verden.

For det tredje er det det rene lottospil, om en kommune vinder eller taber på reformen. Som det er nævnt, har LO beregnet, at Horsens Kommune vil få et minus på 54 mio. kr., og man kan se tal for de andre kommuner på LO's hjemmeside. Nu bliver der så sagt, at det kan man ikke forudsige noget om. Det, som LO har gjort, er at tage udgangspunkt i ledighedsudviklingen i 2004, hvor arbejdsløsheden toppede i den år-række.

Regeringen siger så, at den ikke har lavet nogen beregninger. Naturligvis har regeringen lavet beregninger. Det ville jo være helt uhørt, hvis den ikke havde gjort det. Naturligvis findes de tal, men de ligger i nogle skrivebordsskuffer, og de bliver formentlig ikke offentliggjort af den grund, at de vil vise stærkt ubehagelige ting. Men det er da usandsynligt, at man vil lave så kæmpe en reform uden at beregne virkningerne for de enkelte kommuner.

Det her er meget enkelt at løse. Kommunerne bør simpelt hen have en budgetgaranti kommune for kommune – også i forhold til arbejdsløshedens udvikling i kommunen, for det er jo det, som er den store ubekendte faktor, som man som kommune kun kan gøre meget lidt for at påvirke. Det er i høj grad tilfældigheder, afhængigt af hvad for nogle virksomheder der er i kommunen, og så har det noget at gøre med landspolitiske tendenser, og hvordan regeringen griber ind i konjunkturterne.

Kl. 18:31

For det fjerde er der de uheldige kommuner, som bliver økonomisk sorteper; de bliver så derefter tvunget til at tage stilling til, om de vil skæ-

re ned på aktiveringen af ledige dagpengemodtagere, på ældreområdet eller på folkeskolen. Og som nævnt tror jeg, at det vil ramme uddannelse for arbejdsløse, selv om det er sådan, at uddannelse er knaldhamrende nødvendigt, hvis vi skal kunne klare os i en situation, hvor vores produktion i mange tilfælde desværre bliver udkonkurreret af produktionen i Østeuropa, Kina eller Indien.

For det femte er økonomimodellen i den her reform dybt indviklet og fuldstændig uoverskuelig. Jeg tror, at der er under en håndfuld mennesker i Danmark, som fuldt ud har forstået, hvad den går ud på, så indviklet er den – selv i ministerierne har man problemer med at forstå den. Man har prøvet at løse cirkelns kvadratur – og det er som bekendt umuligt – ved at man på den ene side giver incitamenter til at bringe ledige i arbejde/aktivering – det er det ene hensyn, man tager – og at man på den anden side gerne vil udstyre kommunerne med et hullet sikkerhedsnet, så den enkelte kommune ikke går helt rabundus, fordi nogle store virksomheder lukker. Men der er tale om to stik modsatrettede hensyn, de kan ikke forenes, og derfor bliver det en værre rodebutik, svarende til at man går hen og køber en lottokupon, og det kan altså påvirke kommunens økonomi med et minus på over 100 mio. kr.

For det sjette reklamerer man meget med, at der her er tale om, at vi får et enstrengt beskæftigelsessystem i Danmark. Sandheden er, at vi får et 91-strengt beskæftigelsessystem i Danmark, svarende til antallet af jobcentre, fordi der er nogle af kommunerne, der samarbejder om jobcentre. Arbejdsmarkedspolitikken i Danmark bliver slået til atomer, og det medfører langt ringere forhold, fordi mange af de her ting er regionalt præget og landspolitisk præget, bl.a. gennem regeringens økonomiske politik, men også i lovgivning og andre ting.

For det syvende har Dansk Arbejdsgiverforening skrevet til bl.a. statsministeren, at det er, og jeg citerer: uansvarligt at gennemføre så stor en reform nu på grund af den stærkt stigende arbejdsløshed. Og man foreslår, at det hele simpelt hen bliver udskudt, indtil krisen er ovre på et eller andet tidspunkt. Jeg har aldrig nogen sinde oplevet – og jeg tror ikke, det er forekommet – at Dansk Arbejdsgiverforening til en borgerlig regering har skrevet, at den var ved at gøre noget uansvarligt. Men jeg mener, det er rigtigt. Eksperterne forventer, at ledigheden stiger fra ca. 60.000, som vi havde ved årsskiftet, til